

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Burchardi VVormaciensis Ecclesiae Episcopi,
Decretorum Libri XX. ex Consiliis, & orthodoxoru[m]
patru[m] Decretis, tum etiam diuersaru[m] nationum
Synodis, ceu loci communes congesti, in quibus ...**

Burchardus <Wormaciensis>

Parisiis, 1549

Vt martyrum dignitatem nullus prosanus infamet. Iv.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10722

D. BVRCHARDI EPIS. VVORMAC

constitui, non de decimis, neque de oblationibus fidelium
non de domibus, neque de atris, vel hortis, iuxta Ecclesias
positis, neque de prescripto manso aliquod seruitum fa-
ciant praeter ecclesiasticum: & si aliquid amplius habu-
rint, inde senioribus suis debitum seruitum impendan-

*Vt nullus de dote Ecclesiae, vel de manso presbyterum
censum persoluere cogat.* Cap. LIII.

*Ex cōcil.
Meldēsi,
cap. 8.*

I VXTA synodalica praecepta decreuimus, vt nullum
mortalium de agro ecclesiastico, & manso ac man-
piis, vel si quilibet pro loco sepulturæ aliquid largitus fu-
rit Ecclesiae, neque de decimis & oblationibus fidelium
quenquam presbyterorum aliquem censem persoluere co-
gat, nec quisquam cuiuslibet ordinis aut dignitatis, exi-
de quicquam subtrahat, & redhibitionem quancunq; e-
gat temporalem. Quod si fecerit, communione usque
satisfactionem priuetur.

De altaribus, quæ passim funt per agros.

Cap. LIII, II.

*Ex cōcil.
Africā-
no, ca. 50*

I TEM placuit, vt altaria quæ passim per agros, & p-
vias tanquam memoriarum martyrum constituantur,
quibus nullum corpus, aut reliquiarum martyrum con-
probantur, ab episcopis, qui locis eisdem præsunt, si fie-
potest, euertantur. Si autem hoc per tumultus popularis
non finitur, plebes tamen admoneantur, ne illa loca fre-
quentent, vt qui recte sapiunt, nulla ibi superstitione di-
uincti tencantur: & omnino nulla memoria martyrum pro-
babiliter accipiatur, nisi aut ubi corp⁹, aut aliquæ reliquiæ
certæ sunt, aut origo alicuius habitationis, vel possessio-
nis, vel passionis, fidelissima origine traditur. Nā quæ po-
sonnia, & per inanes quasi reuelationes quorumlibet ho-
minum ubique constituuntur altaria, omni modo re-
probentur.

*Vt martyrum dignitatem nullus profanus
infamet.* Cap. L-V.

*Ex cōcil.
Cartha-
gi. ca. 3.*

Martyrum dignitatem nemo profanus infamet, ne
passiuia corpora, quæ sepulturæ tantum propter
se recordiam ecclesiasticam commendari mandatu est re-
digant, vt aut insanis precipitatos, aut tali peccato dis-
tos, non ratione vel tempore competenti quo martyria
lebrantur, martyrum nomen appellant. At si qui in ini-

riam martyrum, claritati eorum adiungant insaniam, placet eos si laici sunt ad pœnitentiam redigi: si autem sunt clerici, post commonitionem honore priuari. Vniuersi dicuntur: Recte stabit sanctitas vestra. Hoc & singulis conciliis statutum est.

Vt missarum solennia non vbiique, sed in locis ab episcopo consecratis fiant. Cap. LVI.

Missarum solennia, non vbiique, sed in locis ab episco *Ex cōcil.*
po consecratis, vel vbi ipse permiserit, celebranda *Triburie*
esse censemus. Concedimus etiam, vt sicuti, quod nostris *si, cap. 4.*
peccatis exigentibus perplurimum est factum, à Nordinā-
nis, & à Slauis, & ab Vngaris, & à malis Christianis, seu
alio qualicunque modo Ecclesiæ fuerint incensæ & com-
bustæ, in cappellis cum tabula consecrata, Missas interim
celebrare permittimus, donec ipsæ Ecclesiæ restaurari
queant. In itinere verò positis, si Ecclesia defuerit, vt sub
dio seu in tentoriis item si tabula altaris consecrata, cæ-
teraque sacra mysteria ad id officium pertinentia adfue-
rint, Missarum solennia celebrare concedimus, aliter om-
nino interdicimus.

De Missa non celebranda, nisi in sacro loco.

Cap. L V I I .

Scripta sanctitatis vestræ, quæ ad sedem apostoli scribam misistis super quibusdam consultis, quasi ad caput, ut inde acciperetis responsa, vnde omnis Ecclesia totius religionis sum p̄fuit exordium, grataanter suscepit, & breviter vobis respondere curauit. De Ecclesiarum enim consecratione, & de Missarum celebrationibus non aliubi, quam missis, in sacrificiis domino locis absque magna necessitate fieri debet, liquet omnibus quibus sunt nota noui & veteris testamenti præcepta. Tabernaculum vero Mosen domino præcipiente fecisse, & sacrasse cum mensa & altari eius, & æreis vasibus, & utensilibus, ad diuinum cultum explendum legimus, & non solùm diuinis precibus ea sacrasse, sed etiam sancti oleiunctione domino iubente perlinitse nouimus. Qualiter autem haec facta sunt, & non alii ipsa sacra quam sacerdotes sacra unctione delibuti, dominoque cum vestibus sanctis sacrati & levitatem tractabant, ferebant, erigebant, & deponebant, in ipsis institutionibus quæ iubente domino per Mosen conscriptæ sunt in legedomini reperitur.